

சங்க இலக்கியத்தில் சேர மன்னர்கள்

Chera Kings In Sangam Literature

முனைவர் த.கீதாஞ்சலி / Dr.T.Geethanjali¹

Abstract

The *Sangam* literature reveals the rule, openness, generosity and wealth of the emperors Chera, Chola and Pandyas, who ruled Sangakkala Tamil Nadu. Among these, the Cheras were one of the three most famous nations in ancient Tamil Nadu, belonging to the Chera dynasty that ruled the Chera country on the west coast of Tamil Nadu. Chera Mannas details are found in many of the *Sangam* texts. The purpose of this article is to examine the history of the Mannas and the unique features of these Mannas as background news.

Date of submission: 2022-07-29
Date of acceptance: 2022-08-08
Date of Publication: 2022-12-28
Corresponding author's Name:
Dr.T.Geethanjali
Email:
t.geethanjalingm@gmail.com

Keywords: Sangam Literature, History of Cheras, Boundary of Tamilnadu, Specialities of Cheras

முன்னுரை

சங்ககாலத் தமிழகத்தை ஆண்ட பேரரசர்களான சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் என்ற மூவேந்தர்களின் ஆட்சித் திறத்தையும், போர்த் திறத்தையும், கொடைத் தன்மையையும் அவர்களின் நாட்டு வளத்தினையும் சங்க இலக்கியத்தில் காணமுடிகின்றது. இவர்களில் பண்டைத் தமிழகத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய மூன்று நாடுகளுள் ஒன்றாகத் தமிழகத்தின் மேற்குக் கரையில் அமைந்திருந்த சேர நாட்டை ஆண்ட அரச வம்சத்தினரைச் சேர்ந்தவர்களே சேரர்கள் எனப்பட்டனர். சங்க நூல்கள் பலவற்றில் சேர மன்னர்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. அந்நூல்களில் சேர மன்னர்களின் வரலாறும் இம்மன்னர்களின் தனித்துவம் பெற்ற சிறப்புக்களும் எவ்வாறு பின்புலச் செய்திகளாக அமைந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அமைகின்றது.

¹ The Author is an Assistant Professor in Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi, Tamilnadu, India. t.geethanjalingm@gmail.com mobile no.7373446602

ஆய்வு நோக்கம்

எட்டுத்தொகையில் உள்ள அகம் சார்ந்த நூல்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகியனவற்றில் உள்ள பாடல்களில் புற வரலாற்றுச் செய்திகள் அகச் செய்திகளை விளக்க எவ்வாறு பயன்படுகின்றன என்பதை ஆய்ந்து வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

ஆய்வு சிறப்பாக அமைய முதற்காரணங்களாக அமைவன ஆய்வு அணுகுமுறைகள் ஆகும். அக இலக்கியத்தில் வரலாற்றுப் பின்புலச் செய்திகள் ஆய்வுக்குரிய அக இலக்கியங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டதால் பகுப்பு முறை ஆய்வும், வரலாற்றுப் பின்புலத்தை விளக்குவதால் விளக்கமுறை ஆய்வும், புறவரலாற்றுச் செய்திகளை எடுத்துக் கூறுவதால் வரலாற்றுமுறை ஆய்வும் அணுகுமுறைகளாகப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

மரபுதோன்றிய காலம்

மூவேந்தர்களைச் சேர, சோழ, பாண்டியர் என அழைக்கும் மரபானது எப்பொழுது தோன்றியது என்பதைக் கீழ்க்காணும் சான்றுகள் மூலம் அறியலாம். “சேர, சோழர் இருந்து ஆட்சிபுரிந்ததற்கோ, மூவேந்தர் என்ற பிரிவு இருந்ததற்கோ சான்றுகள் இல்லை. கடல் கோளால் குமார்க்கண்டம் அழிவுற்று பட இமயம் தருங்கடல் எல்லையும் மாறி, வட வேங்கடம் தென்குமரி தமிழகத்தின் எல்லைகளாக அமைந்த பின்னரே மூவேந்தரின் அமைப்பினையும் காணமுடிகிறது” (சங்க இலக்கியத்தில் வேந்தர், ப.34) என்று அரங்க. இராமலிங்கம் கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது.

மூவேந்தர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர் சேர, சோழ, பாண்டியர் எனக் கூறாமல் அவர்களின் மாலைகளைக் கூறுகிறார். இதனை,

“போந்தை வேம்பே ஆரெனவருஉம்

மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்”

(தொல்.புறத். 63)

என்ற நூற்பா வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. சேரர்க்குப் பனம்பூமாலையும், பாண்டியர்க்கு வேப்பம்பூ மாலையும், சோழர்க்கு ஆத்தி மாலையும் அடையாளமாக இருந்தன என்பதை அறிய முடிகிறது.

தமிழகத்தின் எல்லை

தமிழகத்தில் மூவேந்தர்கள் ஆட்சி நிலைபெற்ற பொழுது அவர்கள் ஆட்சிப் பகுப்பாகிய எல்லையினைச் சுட்டுகிறார்கள். புறநானூற்றில் தமிழகத்தின் எல்லைகளைப் புலவர்கள் சுட்டிக் கூறுகின்றனர். வடக்கில் இமயத்தையும், தெற்கில் தென்குமரியையும், கிழக்கு, மேற்குகளில் கடல்களையும் எல்லையாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர் என்பதை,

“வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்

தெனாஅது உருகெழு குமரியின் தெற்கும்

குணாஅது கரைபொரு தொடு கடற் குணக்கும்

குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்”

(புறம். 6 : 1-4)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

சேரர்

மூவேந்தர்களுள் சேரமன்னர்களைப் பற்றிப் பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு போன்ற இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. சேரநாட்டின் தலைநகரம் வஞ்சி என்ற கருவூர் ஆகும். முசிறி, தொண்டி, நறவு ஆகியவை துறைமுகங்களாகும். இவர்களின் கொடி விற்கொடியாகும். மாலை பனம்பூமாலையாகும். சேரமன்னர்கள் ஒதியன், குட்டுவன், வானவன், பொறையன், சேரலர், வானவரம்பன், கடுங்கோ என பல பெயர்களைப் பெற்றுள்ளனர்.

மூவேந்தருள் ஒருவரான சேரமன்னரைப் பற்றி “மூவேந்தருள் சேரவேந்தரே தொன்மையானவராகவும் சிறப்பு மிக்கவராகவும் விளங்குகின்றனர் என்று சி.பாலசுப்பிரமணியம் கூறுகிறார்” (மேற்கோள் : அரங்க. இராமலிங்கம், சங்க இலக்கியத்தில் வேந்தர் ப.42) என்று கருத்து இவ்விடத்தில் இணைத்துப் பார்க்கத்தக்கதாகும். சேரர் என்ற சொல் எவ்வாறு தோன்றியது என்பதற்கு “சேரல் என்ற சொல்லே பிறரால் கேரளர் என அழைக்கப்பட்டது. சேரலர் நாடு கேரளர் நாடு என வழங்கப்பட்டது. சேரலரைக் கேரள புத்திரர் என்றே அசோகன் கல்வெட்டும் குறிப்பிடுகின்றது. கேரளர் என்ற சொல்லே சேரலர் என ஆயிற்று என்று அறிஞர் கருத்துரைத்துள்ளனர்” (சங்க இலக்கியத்தில் வேந்தர் ப.42) என்று அரங்க. இராமலிங்கம் கூறும் கருத்து சேரநாடு என்று கேரளத்தை அழைப்பதற்குப் பொருத்தமாக உள்ளதை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சேரர்களைக் குறிக்கும் வானவன் என்ற பெயரைப் பற்றி “இவரை வானவன் என்ற பெயரால் பண்டை நூல்களும் நிகண்டுகளும் குறிக்கின்றன. இதனால் இவ்வமிசம் தெய்வசம்பந்தம் பெற்றதென்பது மட்டில் தெளிவாகும்” (அ.ஐம்புலிங்கம் சங்ககால வேந்தர்களின் சமுதாயப்பணி, ப.50) என்று கூறுகிறார்.

“இந்தியத் தீபகற்பத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் அரபிக் கடலுக்கும் மேற்கு மலைத் தொடருக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதி சங்க காலத்தில் சேரநாடு எனப்பட்டது. இந்நாட்டை ஆண்டவர்கள் சேரமான் (சேரர்மகன்) என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். சேரமான் அசோகர் கல்வெட்டில் கேரளபுத்ரநாடு என்று குறிக்கப்படுகிறது. இன்று கேரள மாநிலமாகத் திகழ்கிறது” (சங்ககால மன்னர் காலநிலைவரலாறு, ப.106) என்று வி.பி.புருஷோத்தம் கூறும் கருத்து ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

“சேர வேந்தர்களுக்குச் சேரலர், சேரல், சேரமான் என்பன பொதுப்பெயர்கள். வானவரம்பன், வானவன், குட்டுவன், குடக்கோ, பொறையன், இரும்பொறையன், கடுங்கோ கோதை முதலியன சிறப்புப் பெயர்களாகும். சங்க காலச் சேரமன்னர்களுக்கு வானவரம்பன் இமய வரம்பன் என்ற விருதுப் பெயர்கள் மாறிமாறி வரும்” (ப.910) என்று வாழ்வியல் களஞ்சியம் கூறும் கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சேரநாட்டை ஆண்ட சேர மன்னர்கள் குடநாடு என்றும் குட்டநாடு என்றும் பிரித்து ஆண்டுவந்தனர்.

சேரநாட்டு எல்லை

சேரநாட்டு எல்லைகள் பற்றி,

“வடக்குத் திசைபழனி வான்கீழ்தென் காசி

குடக்குத் திசை கோழிக் கோடாம் - கடற்கரையின்

ஓரமோ தெற்காகு முள்ளென் பதின்காதச்

சேரநாட்டெல்லை யெனச் செப்பு” (தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், ப.87) என்று வே.தி.செல்லம் கூறும் கருத்து எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கதாகும். சேரநாடு வடக்குப் பழனிமலை, கிழக்குத் தென்காசி, மேற்கு கோழிக்கோடு, தெற்கு கடற்கரை என்று சேரநாட்டின் எல்லைகளாக அறிய முடிகிறது. மேற்கண்ட கருத்துச் சான்றுகள்வழி சேரர் வரலாற்றை ஒருவாறு உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

சேரனது கருவூர்

சேரர் தலைநகரம் வஞ்சி (அ) கருவூர் என வழங்கியது. அகநானூறு சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆகிய மூவேந்தர்களின் தலைநகரங்களைப் பற்றித் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது.

“ஆரங்கண்ணி அடுபோர்ச் சோழர்
அறம்கெழு நல்அவை உறந்தை” (அகம். 93 : 4,5)

என சோழரின் தலைநகரான உறந்தை நகரினைப் பற்றியும்,

“வாடா வேம்பின் வழுகூடல்” (அகம். 93 : 9)

என்ற வரிகளில் பாண்டியாரின் தலைநகரான மதுரை நகரினைப் பற்றியும்,

“கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தேர்க் கோதை
திருமா வியல் நகர்க் கருவூர்” (அகம். 93 : 20,21)

என்ற வரிகளில் சேரரின் தலைநகரமான கருவூரினைப் பற்றியும் அறிய முடிகின்றன.

“கருவூரில் ஆட்சி புரிந்தது சேரரில் இரும்பொறை மரபு. அவருள் ஒரு சேர மன்னன் கருவூர் ஏறியரொள்வாள் கோப்பெருஞ்சேரல் எனப்பட்டான். கருவூர் காவிரியின் தலை ஆறாகிய அமராவதிக் கரையில் அமைந்துள்ளது. அதற்குச் சங்க இலக்கியப் பெயர் ‘தண் ஆன்பொருறை’ என்பது. அமராவதி ஆற்றங்கரையில் அண்மைக் காலத்தில் தனியாரால் மிகமிக அரிய தொல்பொருட்கள் பல தோண்டி எடுக்கப்பட்டன. அவற்றின் முத்திரைகளிலும் மோதிரங்களிலும், காசுகளிலும் பல எழுத்துப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு,

1. குறவன் (முத்திரை)
2. தித்தன் (மோதிரம்)
3. தாயன் ஓதவன் (மோதிரம்)
4. சாத்தன் (மோதிரம்)
5. வேட்டுவன் (மோதிரம்)
6. குட்டுவன் கோதை (காசு)
7. கொல்லிப்பொறை (காசு)
8. கொல்லிரும்பொறை (காசு)
9. மாக்கோதை (காசு)
10. மாக்கோக்கோதை (காசு)

11. பெருவழுதி (காசு)

யானையையும், பெரிய தேரினையும் உடையவன் சேரன். அவனது யானை வரிபொருந்திய நெற்றியையும் மத நீரையும் கொல்லும் தொழிலையும் உடையது. அவனின் செல்வமிக்க தலைநகரான கருவூரில் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆன்பொருநை ஆற்றின் கரையின் மணலை விட தலைவியைத் தழுவி யுள்ளேன் என்று தலைவன் நினைப்பதாக என்பதை,

“நலம் கேழ் ஆகம் பூண் வடுப்பொறிப்ப

.....
.....

கடும் பகட்டு யானை நெடுந் தேர்க் கோதை
திருமாவியல் நகர்க் கருவூர் முன்துறை
தெண் நீர் உயர்கரைக் குவை இய
தண் ஆன்பொருநை மணலினும் பலவே”

(அகம். 93 : 15-23)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறியலாம். சேரனுடைய கருவூரின் ஆன்பொருநை ஆற்றின் மணல் தலைவியின் அன்புக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இப்பாடல்வழி சேரனின் போர்த்திறனையும், தலைநகராக விளங்கும் கருவூரையும் அறிய முடிகிறது.

வஞ்சி

சங்ககாலத் தமிழகத்தைச் சேர, சோழ, பாண்டியர்களான மூவேந்தர்கள் ஆட்சி செய்தனர். அவர்களின் ஆட்சிப் பகுதிகளையும் தலைநகரங்களையும் இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றன. மூவேந்தர்களின் சிறப்புக்களை சிறுபாணாற்றுப்படையில் இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் கூறுகின்றார், அதனை,

“குடபுலம் காவலர் மருமான் ஒன்னார்
வடபுல இமயத்து வாங்குருவில் பொறித்த
எழுஉறழ் திணி தோள் இயல் தேர்க்குட்டுவன்
வருபுனல் வாயில் வஞ்சியும்”

(சிறு. 47-50)

என்ற இப்பாடல்வழி சேரனின் தலைநகரான வஞ்சியின் சிறப்பினை அறிய முடிகிறது.

ஒளி பொருந்திய வேலையுடைய சேரமன்னர் காக்கும் வஞ்சி நகரத்தைப் போல
வளம் பொருந்திய இல்லம் தலைவியுடையது என்பதை,

“ஒளிறுவேல் கோதை ஒம்பிக் காக்கும்

வஞ்சி அன்னான் வளநகர் விளங்க”

(அகம். 263 : 11,12)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. சேரமன்னனின் வஞ்சி நகரம் தலைவியின்
இல்லத்திற்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இப்பாடலின்வழி சேர
மன்னனின் ஆட்சித் திறத்தால் வஞ்சி நகரம் செல்வச் செழிப்பாக இருப்பதை அறிய
முடிகிறது.

வஞ்சி நகர் அழகு

ஆரிய அரசர்கள் அலறும்படி தாக்கியவனும் இமயமலையில் விற்பொறியைப்
பொறித்துப் புகழை உடையவனும் ஆகிய சேரனது வஞ்சி நகரத்தினைப் போலக்
காதற்பரத்தை அழகு பெற்றவள் என்பதை,

“ஆரியர் அலறத் தாக்கி, பேர் இசைத்

தொன்று முதிர் வடவரை வணங்குவில் பொறித்து

வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன்

வஞ்சி அன்ன, என் நலம் தந்து சென்மே”

(அகம். 396 : 15-18)

என்ற பரணர் பாடல்வழி அறிய முடிகிறது. சேரலாதனின் வஞ்சி நகரத்தின் அழகு
காதற்பரத்தையின் அழகுக்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறியமுடிகிறது.

தொண்டி

சேரனின் கடற்கரைத் துறைமுகப்பட்டினங்களில் ஒன்று தொண்டியாகும்.
இத்தொண்டியின் சிறப்பை இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. ஐங்குறுநூற்றில்
தொண்டி நகரின் சிறப்பினைப் பத்துப்பாடல்களில் கூறியதால் ‘தொண்டிப் பத்து’ எனப்
பெயர் பெற்றது. தொண்டி நகர் தலைவியின் அழகுக்கு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது.

தொண்டி நகரின் சிறப்பைப் பற்றி “ஏறத்தாழ கி.பி.90 ஆம் ஆண்டில் எகிப்திய
கிரேக்கம் பற்றி பெரிப்ளுஸ் என்பவர் பிரயாண நூலை எழுதினார். அந்நூலில் அவர்
தொண்டி நகரைக் குறித்துள்ளார். டாக்டர் ஷாவ் என்பவர் அந்நூலினை ஆங்கிலத்தில்
மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளார். தொண்டி கேரளபுத்திர அரசைச் சேர்ந்த சிறப்பு மிக்க

நகரம். முசிறி நகரத்திற்கு ஐந்நூறு ஸ்டேடியா (ஏறத்தாழ ஐம்பத்தேழரைமைல்) தொலைவில் கடற்கருகில் தனிச்சிறப்புடன் விளங்கியது. முசிறியையும், தொண்டியையும் இணைத்து ஆறு ஒன்று ஓடியது என்னும் செய்தி அந்நூலில் காணப்படுகின்றது” (மா.ரா. இளங்கோவன், தமிழகத்தின் துறைமுகங்கள் ப.7).

தொண்டி நகரத்தின் கடல் அலைகள் மத்தளத்தின் ஒலி போலத் தெருக்கள் வரை ஒலி எழுப்பும். தலைவி இத்தகைய தொண்டி நகர் போலப் பருத்த தோள்களையுடையவள் என்பதை,

“தொண்டி அன்ன பனைத்தோள்

ஒண்தொடி அரிவை”

(ஐங். 171 : 3,4)

என்ற பாடல் மூலம் அறியமுடிகின்றது. தொண்டியின் செழிப்புத் தலைவியின் அழகுநலனுக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. எல்லாச் சிறப்புக்களையும் பெற்ற தொண்டி நகர் போலத் தலைவி எல்லா நலங்களையும் பெறுவாள் என்பதை,

“தொண்டி அன்னநின் பண்பு பலகொண்டே”

(ஐங். 175 : 4)

என்ற வரியில் அறியலாம். தொண்டி நகர் வளம் தலைவியின் குணத்திற்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய முடிகிறது. தொண்டி கடற்கரையின் செல்வச் செழிப்பையும் அழகினையும் கொண்டதால் தலைவியின் அழகுநலனுக்கு ஒப்புமையாக ஐங்குநூற்று 174, 176, 177, 179 ஆகிய பாடல்கள் சான்றாக அமைந்துள்ளன. மேலும், சேரனது மேல்கடற்கரையில் அடைந்த தொண்டி என்ற பட்டினத்தில் உள்ள அயிரை மீன் உணவைப் பெறுவதற்கு அண்ணாந்து பார்த்தாற்போல நெடுந்தூரம் சென்ற தலைவன் பெறுவதற்கரிய தலைவியை நினைத்துப் பார்த்தான் என்பதை,

“குண கடல் திரையது பறைதபு நாரை

திண்தேர்ப் பொறையன் தொண்டி முன்துறை

அயிரை ஆர் இரைக்கு அணவந்தா அங்குச்

சேயள் அ

(குறு. 128 : 1-4)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. சேரனது தொண்டிப்பட்டினம் தலைவியின் அன்புக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

அழகிய நெய்தல் பூ நெற்கதிர்ப் போரில் மலரும். இத்தகைய வளத்தையும் திண்மையான தேரினையும் கொண்ட பொறையனின் தொண்டி நகர் போன்ற சிறப்பைத் தாயும் பெறுவாளாக என்பதை,

“திண் தேர்ப் பொறையன் தொண்டி

தன் நிறம் பெறுக, இவள் ஈன்ற தாயே”

(நற். 8 : 9,10)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. பொறையனின் எல்லா வளமும் பெற்ற தொண்டி நகர் தலைவியின் தாயும் பெறுவாள் என்பதற்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

உப்பு விற்றுப்பெற்ற நெல்லின் சோற்றில் அயிரை மீனை இட்டுச் சமைத்த புளிக்கறியைச் சொரிந்து கொழுமீன் கருவாட்டை உண்ணத் தருவாள். இத்தகைய நிகழ்ச்சி நிகழ்வதற்கு இடமான திண்மையான தேரையுடைய சேர மன்னனின் தொண்டிப்பட்டினம் போலத் தலைவி அழகு பெற்றவள் என்பதை,

“உப்பு நொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு

.....

திண் தேர்ப் பொறையன் தொண்டி அன்னளம்

ஒண் தொடி.....”

(அகம். 60 : 4-8)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. சேரனுடைய தொண்டிப்பட்டினத்தின் வளம் தலைவியின் அழகுக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. மேற்கண்ட பாடல்வழி சேரனின் கடற்கரைப் பட்டினத்தில் ஒன்று தொண்டியாகும். இத்தொண்டி அழகும், செழுமையும் வளமும் பெற்று விளங்கியதை அறிய முடிகிறது.

சேரமன்னர்களின் வரலாற்றைப் பதிற்றுப்பத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும். உதியஞ்சேரலாதனின் மனைவி வெளியன் வேண்மான் நல்லினி. இவர்களின் மகன்கள் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் மனைவிமார்கள் இருவர். களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல், ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என்ற இருமகன்களையும் வேளாவிக்கோமான் பதுமன் தேவி பெற்றாள். சோழன் மணக்கிள்ளி மகன் கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்.

உதியஞ்சேரலாதன்

இவன் பாரதப்போரில் பெருஞ்சோறளித்தவன். அதனால் சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதன் எனப் போற்றப்படுபவன். சங்க இலக்கியங்களில் காணும் சேர அரசர்களில் மூத்தவன் ஆவான். “வெளியன் வேண்மான் எனும் வேளிர்குலத் தலைவன் மகன் நல்லினி என்பவன் உதியன் சேரலாதனின் மனைவி. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும் பல்யானை செல்கெழு குட்டுவனும் இவன் மக்களாவர்” (இலக்கிய

வளமும் வாழ்வியல் அறமும் ப.64) என்று இரா. சந்திரசேகரன் கூறும் கருத்துக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பசுக்கள் நிழலில் தங்குவதற்கு இடமாக இருப்பது பல்லான் குன்றம் என்னும் மலையாகும். அங்கு வள்ளல் தன்மை கொண்டவனும் நடுநிலை தவறாதவனுமான உதியனின் சமையற்கூடத்தின் ஆரவாரத்தைப்போல அம்மலையின் அருவிகள் ஆரவாரிக்கின்றன என்பதை,

“பல்ஆன் குன்றில் படுநிழல் சேர்ந்த

நல்ஆன் பரப்பின் குழுமூர் ஆங்கள்

.....

உதியன் அட்டில் போல ஒலிஎழுத்து

அருவி ஆர்க்கும் பெருவரைச்; சிலம்பின் (அகம். 168 : 4-8)

என்ற பாடல் வாழி அறிய முடிகிறது. உதியன் அனைவருக்கும் உணவு வழங்கக் கூடியவன் என்பதால் அவனின் சமையற்கூடத்தின் ஆரவாரம் அருவியின் ஓசைக்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய முடிகிறது. இப்பாடல்வழி உதியனின் வள்ளல் தன்மையும், நடுநிலை தவறாத ஆட்சித் திறத்தையும் அறிய முடிகிறது.

வீரம் பொருந்திய குதிரைப் படைகளை உடையவன் உதியஞ்சேரலாதன். நல்ல புகழையுடையவன். அவன் முன்னோர்களுக்குத் தென்புலக் கடன் செய்தபோது பலியாகப் பெருஞ்சோறு படைத்தான். அவ்வுணவினை உண்வதற்குப் பெரிய பேய்க் கூட்டங்கள் கூடின. அதுபோலத் தலைவன் சென்ற வழியில் குன்றுகள் உள்ளன என்பதை,

“மறப்படைக்குதிரை மாறாமைந்தின்

.....

முதியர்ப் பேணிய உதியஞ்சேரல்

பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை, இரும்பல்

கூளிச் சுற்றம் குழீஇ யிருந்தாங்கு

குறியவும் நெடியவும் குன்று.....”

(அகம். 233 : 6-11)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. உதியஞ்சேரலாதன் முன்னோர்களுக்கு உணவிட்டபோது அங்கு பேய்க் கூட்டம் வந்தன என்ற வரலாற்றுச் செய்தி தலைவன் சென்ற இடத்தில் உள்ள குன்றுகளுக்குப் பின்புலமாகக் கூறியதை அறிய முடிகிறது.

புறநானூற்றில் உதியஞ்சேரலாதன் உணவு வழங்கியதை,
“ஈசரம் பதின்மரும் பொருது களத்து ஒழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்” (புறம். 2 : 15,16)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. “உதியஞ் சேரலாதனின் முன்னோன் ஒருவன் பாரதப்போரில் இரு தரப்புப் படைகளுக்கும் உணவு அளித்ததாக ஒரு கதை வழங்கி வந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு உணவளித்தவன் உதியஞ்சேரலாதனே என்று ஏற்றிக்கூறுவது கவிமரபாகும்” (வி.பி.புருஷோத்தம், சங்க கால மன்னர் காலநிலை வரலாறு, ப.117) என்ற கருத்து இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேற்கண்ட பாடல் வழி உதியஞ்சேரலாதன் பெருஞ்சோறு வழங்கிய வரலாற்றினை அக இலக்கியத்தின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

வள்ளல் தன்மை

பிறர் நாட்டினை வென்று தன் நாட்டின் எல்லையை விரிவாக்கிக் கொண்டவன் உதியஞ்சேரலாதன். அவனைப் பாடிச் செல்லும் பரிசிலர் மகிழ்வது போலத் தலைவி தலைவனைப் பார்த்ததால் மகிழ்ந்தாள் என்பதை,

“நாடு கண் அகற்றிய உதியஞ்சேரற்
பாடிச்சென்ற பரிசிலர் போல
உவ இனி.....” (அகம். 65 : 5-7)

என்ற பாடல் வழி அறியலாம். உதியஞ்சேரலிடம் பரிசில் பெறுபவர் மகிழ்வது தலைவனைக் கண்ட தலைவியின் மகிழ்வுக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

வெற்றிச்சிறப்பு

உதியஞ்சேரலின் போரில் ஏற்பட்ட ஆரவாரத்தின் ஒலியைப் போலத் தலைவி அழுதாள் என்பதை,

“உதியன் மண்டிய ஒலிதலை ஞாட்பின்
இம்மென் பெருங்காத்து இயவர்ஊதும்
ஆம்பல் அம் குழலின் ஏங்கி” (நற். 113 : 9-11)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறியலாம். உதியனின் போரில் ஏற்பட்ட ஆரவாரம் தலைவி அழுததற்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இப்பாடல் மூலம் உதியஞ்சேரலின் வெற்றிச் சிறப்பினை அறியமுடிகிறது.

நாணம் கொண்டமை

சோழன் கரிகால்வளவன் ஒலிபொருந்திய படையினை உடையவன். அவனுடன் பெருஞ்சேரலாதன் வெண்ணிப் போர்க்களத்தில் போரிட்டுத் தோற்றதால் நாணம் கொண்டு அக்களத்திலேயே வாளோடு வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தான். அச்செய்தியை அறிந்த சான்றோர்கள் உயிர்நீத்தனர். அதுபோலத் தலைவி தலைவனுடன் சென்று விட்டாள் என்ற செய்தியை அறிந்த தாய் 'என் உயிர் நீங்காமல் உள்ளதே' என்று வருந்துகிறாள் என்பதை,

“கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப் பறந்தலைப்
பொழுது புண் நாணிய சேரலாதன்
அழிகள மருங்கின் வாள்வடக்கிருந்தென
இன்னா இன்உரை கேட்ட சான்றோர்
அரும்பெறல் உலகத்து அவனோடு செலீஇயர்” (அகம். 55 : 10-15)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் அறியலாம். சேரலாதன் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தவுடன் சான்றோர்கள் உயிர்நீத்தனர் என்ற வரலாறு தலைவியைப் பிரிந்த தாய் வருந்துவதற்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இப்பாடல் மூலம் சோழன் கரிகால் வளவனிடம் தோற்று நாணம் கொண்டு பெருஞ்சேரலாதன் உயிர்நீத்தான் என்ற வரலாற்றுச் செய்தியினை அறிய முடிகிறது.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்

இவன் இரண்டாம் பத்தின் தலைவனாகப் போற்றப்பட்டவன். நெடுஞ்சேரலாதன் சேரநாட்டின் முடிமன்னனாக ஆட்சி செய்ததால் சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் எனப் பெயர் பெற்றான். இவன் இமயத்தில் வில் பொறித்ததால் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் என அழைக்கப்பட்டான்.

“வடஇந்தியா வரை படை செலுத்தியவன் என்ற பொருளில் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் என்ற பெயரை இவன் பெற்றான்” (தமிழகவரலாறும் பண்பாடும் ப.90) என்று வே.தி. செல்லம் கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும் இவனைப் பற்றி, “ஆதன் என்பது சேரர்க்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று. சேரலாதன் என்பது இம்மன்னனின் இயற்பெயராகலாமென்று, பிற சேரலாதனின் வேறுபடுத்தறிய நெடுஞ்சேரலாதன் எனப்பட்டான்” (ப.768) என்று வாழ்வியல் களஞ்சியம் மூலம் அறிய முடிகிறது.

கடம்பறுத்தலின் வெற்றிச் சிறப்பு

மிகப்பெரிய படைகளையுடையவன் நெடுஞ்சேரலாதன். பெரிய கடலில் பகைவர்களைப் புறங்காட்டி ஓடச் செய்தவன். பகைவரின் காவல் மரமாகிய கடம்ப மரத்தை வெட்டி முரசு செய்தவன். அம்முரசின் ஓசை முழங்கினாற்போல தலைவன் பரத்தையிடம் சென்றதால் அலர் ஏற்பட்டது என்பதை,

“சால்பெருந் தானைச் சேரலாதன்

மால் கடல் ஓட்டி, கடம்பு அறுத்து, இயற்றிய

பண்அமை முரசின் கண் அதிர்ந்தன்ன

கவ்வை

(அகம். 347 : 3-5)

என்ற மாமூலனார் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் போர்த்திறம் தலைவனால் ஏற்பட்ட அலருக்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய முடிகிறது.

இப்பாடல் மூலம் சேரலாதன் பகைவரின் காவல் மரமாகிய கடம்ப மரத்தை வெட்டியதால் ஏற்பட்ட வெற்றிச் சிறப்பை அறிய முடிகிறது. மேலும், பதிற்றுப்பத்தின் வாயிலாக சேரலாதன் கடம்பறுத்தல் வரலாற்றினை அறிய முடிகிறது. இதனை,

“பலர்மொசிந்து ஓம்பிய அலர்பூங் கடம்பின்

கடியுடைய முழுமுதல் துமிய வேளம்

.....

போரடு தானைச் சேரலாத”

(பதி. 11: 12-16)

என்ற குமட்டுர்க் கண்ணனார் பாடல்வழி அறியலாம்.

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல்

இவன் வேணாட்டிற்கு வடக்கிலும், குட்டநாட்டிற்குத் தென்கிழக்கிலும், பாண்டியநாட்டைச் சார்ந்தும் இருந்த குன்ற நாட்டிலிருந்து நாடுகாவல் செய்தவன். இவனைப் பதிற்றுப்பத்தில் நான்காம் பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

“இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கு வேளாவிக் கோமான் பதுமனின் மகள் வயிற்றில் பிறந்தவன் களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல். இவன் தம்பி ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்” (சங்ககால அரச வரலாறு, ப.98) என்று வ.குருநாதன் கூறுகிறார். “களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் 25 ஆண்டுகள் ஆண்டான். நெடுமிடல் என்ற குடிப்பெயரையுடைய அதியமான் நெடுமானஞ்சியின் முன்னோனை அவன் அடக்கினான்; கடம்பின் வாயில் என்ற இடத்தில் நன்னனை அவன் அழித்தான். வானவரம்பன் என்றும் நேரிமலை உடையவன் என்றும் அவன் புகழ் பெறுகிறான்” (தென்னாடு, ப.64) என்று கா.அப்பாத்துரை கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் கருதத்தக்கதாகும்.

வெற்றியுண்டாகும் தப்பாத வாளினைக் கொண்டவன் களங்காய்க் கண்ணிநார்முடிச்சேல் என்பவன். அவன் வாகை மரத்தினையுடைய பெருந்துறை என்னும் போர்க்களத்தில் பொன்னால் ஆன பூண் அணிந்த நன்னன் என்பவனுடன் போரிட்டான். அப்போர்க்களத்திலே அவனை வீழ்த்தினான். அவன் இழந்த நாட்டைப் பெற்றான். அந்நாட்டின் வளத்தைப் போலப் பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றாலும் தலைவியை விட்டுவிட்டுப் பொருள் தேடச் செல்ல மாட்டான் என்று தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது என்பதை,

“இரும்பொன்வாகைப் பெருந்துறைச் செருவில்`

பொலம்பூண் நன்னன் பொருது களத்து ஒழிய

வலம்படு கொற்றம் தந்த வாய்வாள்

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்

இழந்த நாடு தந்தன்ன

வளம் பெரிது பெறினும், வாரலென்”

(அகம். 199 : 19-24)

என்ற கல்லாடனார் பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் செய்த போரின் வெற்றியினால் கிடைத்த செல்வத்தைத் தலைவன் பொருளீட்டுதவற்குப் பின்புலமாகக் கூறியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

இதே செய்தி பதிற்றுப்பத்தின் வாயிலாக அறிமுடிகிறது என்பதை,

“பொன்னங் கண்ணிப் பொலந் தேர்நன்னன்

சுடர்வீ வாகைக் கடிமுதல் தடிந்த

தார்மிகு மைந்தின் நார்முடிச் சேரல்”

(பதி. 40 : 14-16)

என்ற வரிகளின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. இப்பாடல் வழி களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் நன்னனை வீழ்த்திய வரலாற்றினை அறிய முடிகிறது. இங்கு குறிப்பிடப்படும் வாகைப் பெருந்துறை ஈரோட்டுக்கு அருகில் உள்ள பெருந்துறையாகலாம் என்பது அறிஞர் சிலர் கருத்தாகும்.

சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை

சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையின் பெயர் கணையன் என்று அகப்பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. “இவ்வரசன் வஞ்சி என்னும் கருவு+லிருந்து சேரநாட்டின் முடிமன்னனாக அரசாண்டான்” (சங்ககாலச் சேரவேந்தர்கள், ப.173) என்று க.சண்முகசுந்தரம் கூறும் கருத்து எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கதாகும். மேலும் இவனைப்பற்றி,

“கணைக்காலிரும்பொறை இரும்பொறை மரபினன். கருவு+ரைத் தலைநகராகக் கொண்டு கொங்கு நாடு தழுவிய சேரநாட்டை ஆண்டவன். மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையின் மரபில் வந்தவன். இவனது காலம் கி.பி.205-250 திருப்போர்ப்புறத்தில் செங்கணான் என்ற சோழ அரசனுடன் போர் செய்து தோல்வி அடைந்தான்” (சேரர் வரலாறு ப.185) என்று தே.ப. சின்னசாமி கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கணையனைச் சிறையில் அடைத்த பொழுது தண்ணீர் தர காலம் தாழ்த்தியதால் தண்ணீர் அருந்தாமல் உயிர்விட்டான் என்ற செய்தியை அறிய இயலும். மானமே பெரிது என வாழ்ந்தவன் கணையன் ஆவான்.

கணையனின் நாணம்

பாணன் என்பவன் மற்போர் புரிவதில் வல்லவன். அவன் ஆரியப் பொருநன் என்பவனை எதிர்த்துப் போர் செய்தான். பாணனிடம் ஆரியப்பொருநன் தோற்றுவிட்டான். இதனை அறிந்த கணையன் என்பவன் நாணம் கொண்டான்.

அதுபோல பரத்தையிடம் சென்றுவந்த தலைவனைப் பார்த்துத் தோழி நாணம் கொண்டாள் என்பதை,

“நாணினைன் பெரும யானே - பாணன்
மல்அடு மார்பின் வழிஉற வருந்தி
எதிர்தலைக் கொண்ட ஆரியப்பொருநன்
நிறைத்திரள் முழவுத்தோள் கையகத்து ஒழிந்த
திறன்வேறு கிடக்கை நோக்கி நல்போர்க்
கணையன் நாணியாங்கு”

(அகம். 386 : 3-8)

என்ற பாடல்வழி அறியமுடிகிறது. கணையனின் நண்பன் ஆரியப்பொருநன் பாணனிடம் தோற்றதால் கணையன் நாணம் கொண்ட செய்தி பரத்தையை நாடிச் சென்ற தலைவனின் செயலை எண்ணித் தலைவி நாணம் கொண்டாள் என்பதற்குப் பின்புலமாக அமைந்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

சேரன் கணைக்காலிரும்பொறை மூவன் என்பவனைப் போரில் வென்றான். அவனுடைய பற்களைப் பிடுங்கித் தன் வாயிற்கதவில் வைத்தான். அத்தகைய வாயிலையுடைய கடற்கரைச் சோலையையுடைய தொண்டி நகரின் தலைவனும் வேற்படையை உடையவனுமான கணைக்கால் இரும்பொறையின் பாசறையில் வீரர்கள் துயிலாமல் இருந்தனர். அதற்குக் காரணம் மதம் அடங்காத யானை அவ்யானையின் மதம் அடங்கிய பின்பு உறங்கினர். அந்த யானையின் ஒற்றை தந்தம் போல அருவியையுடைய மலை வழியில் தலைவர் சென்றார் என்பதை,

“..... மூவன்
முழுவலிமுள் எயிறு அழுத்திய கதவின்
கானல் அம் தொண்டிப்பொருநன், வென்வேல்
தெறல் அருந் தானைப் பொறையன், பாசறை
.....

தடாஅ நிலை ஒரு கோட்டன்ன

ஒன்று இலங்கு அருவிய குன்று இறந்தோரே”

(நற். 18 : 2-11)

என்ற பாடல்வழி அறியலாம். பொறையனின் மதம் மிக்க யானையின் கொம்பு தலைவன் சென்ற வழியிலுள்ள அருவிக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. இப்பாடல் வழி கணைக்காலிரும்பொறையன் தன் போர்த்திறத்தால் வாயிற் கதவில் மூவன் என்பவனின் பல்லைப் பதித்தான் என்ற வரலாற்றினை அறியமுடிகிறது.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை

“இவன் இளஞ்சேரலிரும்பொறையின் மகனாவான். இவனது காலம் கி.பி.170-190. பதிற்றுப்பத்துப் பத்தாம் பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவனாவான்” (சேரர் வரலாறு ப.177) என்று தே.ப.சின்னசாமி கூறும் கருத்து எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கதாகும். “சேய் என்பது இவனது இயற்பெயராகலாம் என்பர்” (சேர மன்னர் வரலாறு, ப.187) என்று ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். “இவன் யானையைப் போல் சிறிய கண்ணும் கூரிய பார்வையுமுடையவன். அதனால் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை என அழைக்கப்பட்டான்” (சங்ககாலத் சேர வேந்தர்கள், ப.112) என்று க.சண்முகசுந்தரம் கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கதாகும். “திருவிதாங்கூர் நாட்டு ஆனைமுடிப் பகுதியில் ஆளக்கஞ்சிறா என்பதும், மலையாள மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வள்ளுவநாடு தாலுக்காவிலுள்ள வெள்ளாத்திரி நாட்டுப் பகுதியில் இருக்கும் ஆனக்கன் குன்று என்பதும் யானைக்கண் சிறை என்றும் யானைக்கண் குன்று என்றும் பொருள் தருவன. இவை இரண்டுக்கும் இடையிலுள்ள பகுதி பொறை நாடாதலால் இவை யானைக்கண் சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையன் பெயரையும் புகழையும் நினைவு கூர்விக்கின்றன” (சேரமன்னர் வரலாறு, ப.187) என்று ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை கூறும் கருத்து எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கதாகும்.

மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையின் கடுங்கோ என்னும் சேர மன்னனை உயர்ந்தோர்கள் என்று புகழும் சிறப்பினையுடையவன். இவன் மன்னர்கள் பலருள் மேம்பட்டு விளங்கியவன். வள்ளல் தன்மை கொண்டவன். வெல்லும் போரினை உடையவன். இத்தகைய சிறப்புப் பெற்ற சேர மன்னனைப் பாடிச் சென்ற வறியவர் மகிழ்வார். அதைப் போலத் தலைவன் களவொழுக்கத்தில் தலைவியைப் பார்த்ததை நினைத்து மகிழ்ந்தான் என்பதை,

“நிறை அருந்தானை வெல்போர் மாந்தரம்

பொறையன் கடுங்கோப் பாடிச் சென்ற

குறையோர் கொள்கலம் போல, நன்றும்

உவ இனி.....”

(அகம். 142 : 4-7)

என்ற பரணர் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது. மாந்தரஞ்சேரலின் வள்ளல் தன்மை தலைவன் தலைவியைப் பார்த்து மகிழ்ந்ததற்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய

முடிகிறது. இப்பாடல் வழி மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையின் ஆட்சித் திறத்தினையும், இரவலர்களுக்கு வழங்கும் வள்ளல் தன்மையையும் அறிய முடிகிறது.

வானவரம்பன்

சேர மன்னர்களின் பொதுப்பெயர்களில் வானவன், வானவரம்பன் என்பதை இலக்கியங்களில் காண முடிகிறது. பெரிய குதிரைப் படையினையும் போர்த் திறனையுடையவன் வானவன். அவனின் காடு நெடுந்தொலைவில் உள்ளது என்று எண்ணாமல் கூத்தர்கள் பரிசிலனைப் பெறச் சென்றனர். அதுபோலப் பொருளீட்டச் சென்ற தலைவனை நாடித் தலைவி செல்ல நினைத்தாள் என்பதை,

“..... கோடியர்

பெரும்படைக் குதிரை, நல்போர், வானவன்

திருந்துகழற் சேவடி நசை இப்படர்ந்தாங்கு

நாம் செலின்

(அகம். 309 : 9-12)

என்ற பாடல்வழி அறிய முடிகிறது. வானவனின் கொடைத் தன்மையால் பரிசிலர் மகிழ்வது தலைவியின் அன்புக்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறியமுடிகிறது. மேற்கண்ட பாடல்வழி வானவரம்பனின் ஆட்சித் திறத்தால் வெளியம் என்ற ஊர் செல்வச் செழுமையாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

குட்டுவன்

சேர மன்னர்களைக் குட்டுவன் என்ற அடைமொழியோடு அழைத்தனர். அதனால் இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் குட்டுவன் என்ற பெயரே வழங்கி வருவருகிறது. “குட்டுவன் என்னும் பெயர் அப்பகுதியை ஆண்ட ஒரு மன்னனைக் குறிக்கும் இயற்பெயராகவும் வந்துள்ளது. மாந்தை (அ) மரந்தை என்னும் நகருக்குரியவன் குட்டுவன் எனப்பட்டான்” (ப.532) என்று வாழ்வியல் களஞ்சியம் மூலம் அறிய முடிகிறது. குடநாட்டை ஆண்டவர் குட்டுவன் என்றும், பொறை நாட்டை ஆண்டவர் பொறையன் என்று வழங்கி வந்துள்ளனர்.

தொண்டி நகர்

வெற்றிச் சிறப்பினையும் வெண்ணிறத் தந்தத்தினையுமுடைய யானைகளையும் உடையவன் குட்டுவன். அவனின் தொண்டித் துறைமுகத்தில் மலர்ந்த நெய்தல் பூவின் நீலமணியைப் போல அழகு பெற்றவள் தலைவி என்பதை,

“வெண் கோட்டு யானை விறற்போர்க் குட்டுவன்
தெண் திரைப்பரப்பின் தொண்டிமுன்துறை
சூரும்பு உண மலர்ந்த பெருந்தண் நெய்தல்
மணி ஏர் மாண் நலம்;.....” (அகம். 290 : 12-15)

என்ற நக்கீரர் பாடலின் மூலம் அறிய முடிகிறது. குட்டுவனின் தொண்டித்
துறைமுகத்தின் வளமை தலைவியின் அழகுக்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய
முடிகிறது,

மரந்தை

நெடிய தேர்களையும் யானைகளையும் உடையவன் குட்டுவன். அவன்
பிறவேந்தர்களோடு போர்க்களத்தில் போரிடும்போது முழங்கும் முரசொலியைப்
போலக் கடல் அலைகள் முழங்கும். அத்தகைய கடற்கரைவளம் பொருந்திய மரந்தை
ஊரினைப் போலத் தலைவி அழகுடையவள் என்பதை,

“கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தேர்க்குட்டுவன்
.....
.....

கடல்கெழு மரந்தை அன்ன எம்”

(நற். 395 : 4-9)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. குட்டுவனின் மரந்தை வளமிக்கதால் அது
தலைவியின் அழகுக்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய முடிகிறது. மேற்கண்ட
பாடல்வழி குட்டுவனின் போர்த் திறத்தால் அவனின் மரந்தை நகர் அழகாகவும்,
செழுமை மிக்கதாகவும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

குடநாட்டு அழகு

ஒடுங்காடு என்னும் ஊர் நீண்ட அடிப்பாகத்தினையுடைய ஈரப்பலா மரங்களைக்
கொண்டது. மழநாட்டார் உழவுத் தொழில் போலக் களவுத் தொழில் செய்வதற்கு
இடமாக அமைந்தது. அந்த ஊருக்கு அப்பால் உள்ள குடநாட்டினைக் குட்டுவன் காத்து
வருகிறான். அதனால் குடநாடு பசி என்பது என்னவென்று அறியாத மக்களைக்
கொண்ட மருதவளமிக்க ஊர்களை உடையது. அத்தகைய குடநாட்டினைப் பெற்றாலும்
தலைவன் தங்கமாட்டார் என்பதை,

“விசிபணி முழுவின் குட்டுவன் காப்ப

பசி என அறியாப் பணைபயில் இருக்கை
தட மருப்பு எருமை.....

.....
குடநாடு பெறினும் தவிரலர்”

(அகம். 91 : 14-18)

என்ற மாமூலனாரின் வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. குட்டுவனின் நாடு செல்வச் செழிப்பு மிக்கதாகவும் வளமையுடனும் இருந்ததால் அது தலைவன் பொருளீட்டச் சென்ற நாட்டிற்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய முடிகிறது. இப்பாடல் மூலம் குட்டுவனின் போர்த் திறத்தால் பாதுகாக்கப்பட்டுக் குடநாடு செல்வச் செழிப்பாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

கோதை மார்பனின் மகிழ்ச்சி

தேரையும் யானையையும் உடைய பாண்டியன் பழையன் மாறன். அவனை மதுரையிலுள்ள போர்க்களத்தில் கிள்ளிவளவன் வென்று அவனின் விரைந்த குதிரைகளையும் யானைகளையும் பற்றிக்கொண்டு பகைமன்னரின் ஊரைக் கவர்ந்து கொண்டான். அதனை அறிந்த கோதை மார்பன் என்ற சேரமன்னன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். அதைவிடப் பரத்தை பெரிதாய் மகிழ்ந்தாள் எனத் தோழி கூறினாள் என்பதை,

“இழை அணி யானைப் பழையன் மாறன்

மாடமலி மறுகின் கூடல் ஆங்கன்

வெள்ளத் தானையோடு வேறு புலத்து இறுத்த

கிள்ளிவளவன் நல் அமர் சாஅய்

கடும்பரிப் புரவியொடு களிறு பலவவ்வி

.....

கோதை மார்பன் உவகையின் பெரிதே”

(அகம். 346 : 19-25)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறியலாம். கோதை மார்பனின் மகிழ்ச்சி பரத்தையின் மகிழ்ச்சிக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இப்பாடல் மூலம் சேரன், சோழன் இருவருக்கும் பகைவன் பாண்டியன். அவனைச் சோழன் தோற்கடித்தான் என்ற வரலாற்றினை அறிய முடிகிறது.

கொல்லிமலை

பகைவரின் நாடு பாழாகும்படி அழிக்கும் வேலினையுடையவனும் வெற்றி பொருந்தியவனுமான சேரனின் அகன்ற கொல்லிமலை போலத் தலைவியின் நட்புக்கெடாது நிலை பெறுக என்பதை,

“துன் அருந்துப்பின் வென்வேற் பொறையன்

அகல் இருங் கானத்துக் கொல்போலத்

தவா அளியரோ நட்பே”

(அகம். 338 : 13-15)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறியலாம். சேரனின் கொல்லிமலை நிலைபெற்ற இயற்கைத் தன்மை கொண்டது. அது தலைவியின் நட்புக்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையின் மூலம் சேரர்களின் தலைநகர்களான வஞ்சி மற்றும் கருவூர் ஆகிய இந்நகர்களின் சிறப்புகளும் வளமும் அழகும் தலைவியின் அழகுக்குப் பின்புலமாகக் புலவர்கள் கூறியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. உதியஞ்சேரலாதன் பெருஞ்சோறு வழங்கிய வரலாற்றுச் செய்தியின் சிறப்பு தலைவன் பொருளீட்டச் சென்ற இடத்திற்குப் பின்புலமாக அமைவதை அறிய முடிகின்றது. மேலும் வெண்ணிப் பறந்தலைப்போரில் வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த வரலாற்றுச் செய்தி தலைவியைப் பிரிந்த தாயின் வருத்தத்திற்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் போரின்போது கடம்ப மரத்தை வெட்டிய வரலாற்றுச்செய்தி தலைவன் பொருளீட்டச் சென்ற இடத்திற்கும் தலைவனால் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட அலருக்கும் பின்புலமாகக் கூறியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் போரில் பகைவரை அழித்த வரலாற்றுச் செய்தி தலைவன் பொருளீட்டச் சென்ற இடத்திற்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை மற்போரின் போது நாணம் கொண்ட செய்தி தலைவன் பரத்தையிடம் சென்ற நாணச் செயலுக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. குட்டுவனின் கொல்லிமலையின் அழகும், செல்வச்செழிப்பும் தலைவியின் அழகு நலனுக்கும் தலைவன் பொருளீட்டச் சென்ற இடத்திற்கும் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. தொண்டி நகரின் அழகும், செல்வச்செழிப்பும் வளமும் தலைவியின் அழகு நலனுக்குப் பின்புலமாக

அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அக இலக்கியங்களைப் புலவர்கள் பாடும்போது வரலாற்றுச் செய்திகளையும் இணைத்துப் பாடியிருப்பது புலனாகிறது. அகஇலக்கியங்கள் தலைவன் மற்றும் தலைவியின் அகவாழ்வினை மட்டும் பேசாது புறசெய்திகளையும் உள்ளடக்கிய வரலாற்றுக்களஞ்சியமாக விளங்குவது புலனாகின்றது.

References

- Appathurai,ka (1998). *Thennadu*. Chennai: Thirunelveli thennindia Nool Pathippu Kazhagam, Balusamy,Na. (2003). *Vazhviyal Kalanjium*. Thanjavur.
- Chandrasekar, Ra. (2002) *Ilakkiya Valamum Vazhviyal Aramum (Sanga Ilakkiyam)*. Coimbatore: Bharathiyar Noolarangam.
- Chinnasamy, Tha., P. (2000). *Cherar Varalaaru*. Chennai: Arivu Publications.
- DuraisamyPillai.Su,(Owai). (2008). *Chera Mannar Varalaru*. Chennai: Naam Thamizhar Publications.
- Gurunathan, Va. (2001). *Sangakala Arasa Varalaru*. Thanjavur: Tamil University.
- Ilampooranar. (2008). *Tholkappiyam, Porulathikaram*. Chennai: Saradha Pathippagam.
- Ilankovan, Ma, Ra. (1960). *Thamizhakathin Thuraimugankal*. Chennai: Santhi Library.
- Jambulingam, A. (2003). *Sangakaala Vendharkalin Samuthayapani*. Sidambaram: Indhumathi Publications.
- Jayapal, Ra. (Eds). (2004). *Natrinai, Agananooru*. Chennai: New Century Book House.
- Jayapal, Ra. (Edsr). (2004). *Kurunthokai, Agananooru*. Chennai: New Century Book House.
- Jayapal, Ra., (Eds). (2004). *Agananooru*. Chennai: New Century Book House.
- Jayapal, Ra., (Eds). (2004). *Ainkurunooru, Agananooru*. Chennai: New Century Book House.
- Manikkanar, A. (1999). *Purananooru*. Chennai: Varthamanan Publications.
- Manikkanar, A. (1999). *Pathitrupathu*. Chennai: Varthamanan Publications.
- Manikkanar, A. (1999). *Sirupanatrupadai*. Chennai: Varthamanan Publications.
- Purusothaman, Vi, Pi. (1995). *Sangakala Mannar Kalanilai Varalaru*, Chennai: Yazh Publications.
- Ramalingam, Aranga. (2002). *Sanga Ilakkiyathil Vendhar*. Chennai: Bharathi Puthakalayam.
- Sanmugasundram, Ka. (1997). *Sangakala Chera Ventharkal*. Chennai: Kandhasamy Nayakkar Kalvi Arakkattalai.
- Selvam, Veh. Thi. (1995). *Thamizhaka Varalarum Panpadum*. Chennai: Manivasakar Publications.